

[Aksel Larsen.]

ikke er ad den Vej, Landbruget skal hjælpes, og for det andet, at Foranstaltninger af denne Art virker som en Boomerang: hvad der kommer ind ved Forøgelse af Prisen, mister man ved formindsket Forbrug, og derfor bliver Resultatet højst det, at den forbrugende Befolkning kommer til at betale højere Priser eller mangle et nødvendigt Næringsmiddel, alt sammen, uden at Landbrugets Stilling derved bliver bedre. Det ærede Medlem Hr. Kyed kan komme med saa mange Tabeller og Sandsynlighedsberegninger over Smørforbruget, han vil, han kommer dog ikke uden om den Kendsgerning, at Smørordningen har sat Smørforbruget betydeligt ned, og at netop den Overskudsudførsel, der som Følge deraf fremkommer, har været med til at trykke Priserne paa Verdensmarkedet. Det er det samme Synspunkt, jeg har fremhævet før, men medens Regeringen ved Fremsættelsen af dette Lovforslag begynder at erkende, at 2 og 2 stadig væk er 4, er der lang Vej, inden Regeringen naar til *fuld* Anerkendelse af denne Sandhed, og inden Venstre har naaet det blot delvis.

Det ærede Medlem Hr. Kyed forklarede os, at man ikke samtidig kan skaffe rentable Priser for Landbruget og tillige lavere Priser for Forbrugerne. Det er netop det, der skulde bevises; det er ikke tilstrækkeligt at komme med Paastanden. Naar man ser den kolossale Forskel mellem den Pris, der betales Producenterne paa Landet, og den, som Forbrugerne maa betale i Byerne, kan ethvert Menneske, maaske med Undtagelse af Rigsdagsmænd af Venstregruppen, se, at der er en Mulighed for at sætte ind her. Der er en Mulighed for Gennemførelse af en Prispolitik, som reducerer de Priser, der betales i Byerne, samtidig med, at de Priser, Landbruget faar, forhøjes. Det ærede Medlem Hr. Fogh er ogsaa efterhaanden blevet klar over det, idet han gentog de Argumenter, der saa tit er fremført her, uden at det har virket paa de ærede Medlemmer af Det radikale Venstre. Naturligvis kan man give Landbrugerne mere for Mælken samtidig med, at Prisen nedsættes i Byerne. Det Spørgsmaal er rejst saa tit, men vi har talt for døve Øren, og det er ogsaa givet, at hverken Regeringen eller Det radikale Parti vil gaa med til Foranstaltninger i den Retning; hvis de vilde, havde de nemlig gjort det for længe siden.

Saa kommer det mest sensationelle, der er kommet frem i Debatten, nemlig det Krav, der er rejst af det ærede Medlem Hr. Kyed — jeg ved ikke, om det er paa Ven-

stres Vegne — om, at Udgiften til Socialforsorg skal forhøjes. Saa vidt jeg ved, er det første Gang, et saadant Krav er rejst af Venstre, og det er derfor nødvendigt at faa det slaaet tilstrækkelig tydeligt fast i Rigsdagstidende, saa han ikke senere kan løbe fra det. Det ærede Medlem Hr. Kyed forlangte nemlig, at en Mængde offentlige Institutioner — han tænkte særlig paa Sygehuse, Hospitaler, Alderdomshjem o. s. v. — skal give sig til at bruge Smør i Stedet for Margarine, og at den Merudgift, der derved faar, skal dækkes ved en Forhøjelse af Udgifterne til Socialforsorgen. Jeg regner med, at det ærede Medlem omgaaende omsetter dette Standpunkt i formulerede Forslag om Forhøjelse af Socialministeriets Budget og, hvis han ikke gør det, holder op med at drive denne usandfærdige Agitation i denne Sag. Det er at stille Tingene paa Hovedet at sige, at her maa den sociale Forsorg udvides, naar det gælder om at sætte Hospitalerne i Stand til at købe afgiftsforydret Smør. Forholdet er, at Regeringen kunstigt vil forhøje Smørprisen. Det, der foreslaas af Regeringen, er, at den kunstige Forhøjelse nu skal bortfalde i visse Tilfælde, og saa kommer det ærede Medlem Hr. Kyed og siger, at dette er en Uretfærdighed mod Landbruget. Venstre forlanger, at den kunstige Forhøjelse bliver gennemført i alle Tilfælde. Det ærede Medlem Hr. Kyeds Argumentation er, som sagt, i Strid med Venstres hidtidige Standpunkt og tillige saa hovedløs, at det ikke er nødvendigt at beskæftige sig mere med den.

Det ærede Medlem Hr. Fogh, der forsøgte sig med anvendt Logik, sagde, at man ikke kan forbyde Folk at gaa barbenet og heller ikke at spare paa Smør og Margarine. Nej, det kan man ikke, men det er nu engang saadan, at Kulden er en meget væsentlig Faktor til at tvinge Folk til at skaffe sig noget paa Fødderne, selv om de ikke har Raad til at købe det. Man kunde ogsaa sige, at man ikke kan forbyde Folk at gaa nøgne . . . men det kan man jo; her er baade Kulden og Politiet en Faktor. Tæerne kan man ikke anse for uanstændige, her har man kun Kulden til Hjælp, men det ærede Medlem ved jo, at Kulden er en effektiv Forbunds-fælle, saa Folk er nødt til paa en eller anden Maade at finde noget at skjule Tæernes Nøgenhed med. Man kan ikke forbyde Folk at smøre tyndt paa Brødet. Nej, men det ærede Medlem skulde tænke lidt over, at dette betyder, at Befolkningens Ernærings-tilstand bliver daarligere, fordi den enten faar mindre Fedtstof end før, eller fordi det, den faar, bliver af ringere Kvalitet. Det er